

המור השביעי

הסבוב השני והליגה הערבית

בגנת הביתן מורקה
מנצנצת בינות שושנים.
שם עקמה לקרד ממקה,
ממקה לסבוב השני.

היא חונה את צלו על הקביש.
היא רואה את פניו בתלום.
בגללו. בגללו היא אל איש
לא תהיה קרבר קשלום...

מן השחר הצח-יורד
עד הערב צטוף-השני
את עצמה היא קמוי הטרמות
מכינה לסבוב השני.

תוא יבוא על אכף פרקם,
למועד, ויקרא לה בקול.
בחוצות תל-אכבי, אלקה רם,
העבר היא אתו בקזור.

בק סבוב יחידיו... כי סוף-סוף
מה נחון לעקמה צנניה?
בק באש אזי סננסת קשרף
ולתקמים את תנאי סנניצת.

את הציר סננף צדי-עד
לגלגל אל הקיר השחרון
ולקניף את דגלי סג הד
על העצק ועל השרון.

את ספי המושל-היחיד
קהושיב בקיית צי דיבן
וקראות מנעקה יהודית
על ברבים עם דגל לבן.

...שם טנילוס ורום. סוף.
על צמון הברם דיוק...
בקניינו אולי זה טרוף,
אך קיאת סתכניית. בדיוק!

ומוספ מדי-פנים קולר
אף בתוך הרתקה והריב:
זאת חולם סמורת בליל-קתור,
זה בושר בעיניו ססביב.

אין זה שם ספסוד קרעו.
אבל אין בנה גם להקתיק.
ובכלל, להקף סרוחות.
אינטורפצית קואת לא מדיק.